

VIDA NUEVA !

Årgång: 23

(Nytt Liv)

Mars 2008

Informationsblad för Boliviavännernas Insamlingsstiftelse

- Barnbyn – november 2007 -

- Ordförande har ordet -

I slutet av oktober var det åter dags för ett besök på vår barnby Vida Nueva. Resan föregicks som vanligt av intensiva packningsförberedelser – hur mycket kläder behövs - som vanligt blir det lätt för mycket och så måste det ju finnas plats för brev och smågrejor till barnen och hälsningar till vänner och släktingar.

Besöket rivstartade med sammanträde med styrelsen för barnbyn och representanter för kommunen angående att vi troligen kommer att få en fastighetsskatt i samband med att barnbyns fastigheter kommer att överföras till föreningen för Vida Nueva. Förhandlingar om detta pågår fortfarande .

Vi genomförde också intervjuer med personal och med representanter för ungdomarna som bor utanför barnbyn. Intensiva dagar!

En av de starkaste upplevelserna var träffen med över 30 unga människor mellan 20-35 år som alla hade det gemensamt att de vuxit upp på barnbyn. Det var ungdomar på väg ut i livet med skiftande yrken och utbildningar En svetsare på gång att starta ett eget företag, universitetsstuderande med olika inriktningar ss läkare, sjukvård, ekonomi och det fanns hantverkare av olika slag.

Några av dem hade egna familjer. Dessa ungdomar hade också det gemensamt att de samfällt uttryckte sin stora tacksamhet till faddrar och personal på barnbyn för att de fått denna möjlighet i livet. Det var också gripande att se deras engagemang och vilja till att göra något för de utsatta och behövande i sitt land.

Forts... sid 2

Ett exempel på detta såg vi när vi besökte Chulla en plats i utkanten av Quillacollo där ca 300 fattiga barn i grannskapet dagligen får läxhjälp och mat. Denna verksamhet förestås av Dayo och Miriam – ungdomar som vuxit upp på barnbyn och som nu driver detta arbete jämsides med sina studier på universitetet - tala om ringar på vattnet !

(Sandra Ayma och José Solís – utflyttade ungdomar)

Det var också en stark upplevelse att se personalens engagemang även utanför barnbyn. Vi fick tillfälle att följa några av dem på en utflykt för fängelsebarnen - barn som måste vistas på fängelset under tiden deras anhöriga avtjänar straff. Dessa barn som är hänvisade till en trång fängelsegård, får på detta sätt möjlighet att komma ut och leka och ha roligt en gång i veckan.

En söndag hade barnbyn "öppet hus" Personalen hade lagat olika maträtter som man kunde köpa, det var underhållning av barnen och lotterier av olika slag. Hela den vackra trädgården var full med glada, festande människor och behållningen skulle sedan användas till något roligt för barnen. Sammanfattningsvis var det bestående intrycket av resan var att man inte kan hjälpa alla men det som gjorts och görs för dessa barn ger ett fantastiskt resultat med effekter långt utöver vad vi kan se och ana.

// Bertil Jonsson, ordförande i Stiftelsen

- Styrelsemöte samt bildvisning -

Faddrar & gåvogivare önskas välkomna på nästa styrelsemöte ->
lördag 5 april kl 12.00 i Pingstkyrkan, Karlstad

- www.boliviabarn.blogspot.com -

Läs om Maria och Johannas upplevelser från hösten 2007 på vår nya blogg.

Studiefonden

Idag är det den 19 februari och för exakt tre månader sedan kom vi hem från Bolivia. Denna gång blev det ett besök på 3,5 vecka. En hel del arbete, men också semester under två veckor. Vi var 11 svenskar som fick möjlighet att besöka Barnbyn samt en del runt i omgivningarna.

Som tidigare år så passade vi på att bjuda alla som flyttat ut från Barnbyn på en restaurang. Det var mycket uppskattat och många minnen berättades från tiden de bodde på Barnbyn.

Det är nu 11 ungdomar som studerar med hjälp ur fonden 2008. Ev kan det bli någon mer om de blir godkända vid intagningsproven på Universitetet.

Miriam	företagsekonomi
Sandra A	företagsadministration
Melvy	läkare
Miguel	psykologi
Dayo	revisor
Delia	hotell och turism
Teresa	psykologi
Gabriela B	bokföring
Lucia	restauranglinje
Harold	restauranglinje
Pablo	komplettera gymnasiet

Studiefonden kommer också under året att hjälpa Jhonthan att starta upp eget företag inom metallindustrin och även stötta Harold vid uppstart av en restaurang. Detta innebär att kostnaden för 2008 kommer att bli ca 150 000 svenska kronor. Ungdomarnas faddrar betalar ungefär hälften, men ca 75 000 kr måste jag själv samla in på olika sätt. Just nu tränar jag för att orka springa Göteborgsvarvet 21 km den 17 maj.

Jag vill passa på att tacka alla som skickat pengar till studiefonden under året. År 2007 visade fonden ett positivt resultat på 7171 kr.

Hälsningar från Stefan Tranemyr

(Delia studerar hotell & turism)

Hatten av för alla goda människor

Hade jag haft en hatt med mig hade jag bildligt talat fått lyfta på den åtskilliga gånger när jag befann mig i Bolivia ett par veckor i november förra året.

Tillsammans med hustru Åsa och vännerna Eva-Lena och Gunnar Vingren, förstärkta med dottern Louise, lyfte vi från Arlanda en blåsig och kall söndagsmorgon för att så småningom (34 timmar senare) dimpa ner bland bergen i Cochabamba. I ankomsthallen väntade Iréne och Stefan Tranemyr och vi bordade ett jeepliknande fordon, som under de närmaste veckorna skulle förflytta oss i och omkring sta'n med det häftiga namnet Cochabamba. Det skulle visa sig att guiden och chauffören verkligen kunde sin sak. Så hatten åkte av för första gången.

Första veckan bodde vi i barnbyn Vida Nueva i Quillacollo (strax utanför centrala C.) Där blev vi väl omhändertagna av Eva-Lena och Gunnar, som nu var på hemmaplan. Jag fick anledning att lyfta på hatten flera gånger inför deras osjälviska stöd av några, en aning, förvirrade Nyköpingsbor.

En dag var det stor välkomstfest för det "svenskgång", som vi hade förmånen att vara med i. Ledare, o barn och ungdomar framförde ett intensivt och glatt program för oss vikingar. Språket kanske inte var så lätt att förstå men vi upplevde glädjen hos pojkarna och flickorna i deras olika shower. Och så blev det åtskilliga kindpussar – och jag som är så blyg. Hatten åker av igen inför den fantastiska insats som gjorts under alla år och fortfarande görs för de utsatta barnen. Ett lyft även för de unga svenskar, som ger av sin levnadstid som volontärer!

(Candy, 10år behöver två faddrar till)

Vi lärde känna Bertil och Eva Jonsson från Forshaga och Lars och Rigmor Åsberg från Fränsta. Tillsammans med dem, Vingrens, Tranemyrs och några av volontärerna gav vi oss ut på en häftig resa för att komma till djungeln. Först bar det upp och sedan bar det ner. Vi nyttjade den stora riksvägen över Andarna. Tunga lastbilar, som kämpade uppför backarna gjorde att omkörningarna blev spännande inslag och i nio fall av tio var det Volvo-lastbilar med ursprung från Sverige. Några av dem hade en gång i tiden tjänstgjort för Vänersborgs Lastbilscentral, Skåneprimörerna och Handöldalens Sameby!

I varje fall om man får tro de stora skyltarna som satt uppe på bilhytterna. Omkring oss hade vi

omfattade "broccoliskogar", som klättrade uppför de höga bergkammarna, som ofta var täckta av moln, eller var det dimma. Efter drygt fem timmar lämnade vi riksvägen och dök in i djungeln i närheten av Villa Infantil. En bungalowliknande byggnad i Elpuente blev sedan vårt högkvarter för ett par dygn.

Vilka växter! Och vilka fågelljud! Som gammal fågelskådare höll jag på att bryta ihop av alla intryck. Ingen kikare. Det fick gå ändå. AIK-fågeln (gul/svart) var nog häftigast. Och fjärilarna (kingsize). Vilken natthimmel! Vilket åskväder! Pang i bygget! På den stora verandan åt vi våra måltider och kände hur svetten rann nerför ryggarna. Men det fanns ju duschar. En dag tog vi oss iväg till "oljefåglarna" i ett naturreservat. Linbanan i sig var bara den värd en stor del av flygbiljetten till Bolivia. Med handkraft drogs vi över en flod (och även tillbaka) En guidad vandring i djungeln följde innan vi fick syn på de berömda fåglarna. Nu såg vi förstås inte så mycket av dem. Men de hördes desto mer. De lät mest som vildvittrorna i filmen om Ronja Rövardotter.

En både omskakande och fängslande upplevelse var besöket i kvinnofängelset i Quillacollo. Trångt. Smutsigt. Dåliga hygieniska förhållanden. Och mitt i allt detta – en rad ungar, som bor med sina "inburade" mödrar i denna trånga misär. Som tur var hade Stefan ordnat så att vi fick vara med om den årliga födelsedagsfesten för de "kriminella barnen" i anslutning till fångelsebesöket. Ett 30-tal barn stuvades in i två (!) små taxibilar och kördes till Erikshjälpens fina anläggning för ett hejdundrande födelsedagskalas, (alla fyller ju år på samma dag!). En professionell clown fick verkligen barnen att slappna av, skratta och verkligen må gott. (De små liven har ju annars inte så mycket att glädjas över). Se'n blev det förtäring. I massor. Fanta, godis och en bamsetårta. Vilken lycka för några timmar! Oj, vad jag lyfter hatten högt för alla, som gör en jätteinsats för alla behövande barn i Quillacollo!

Vi i sällskapet fick också tillfälle att följa med Iréne och Stefan till några familjer med många barn, som lever under extremt dåliga förhållanden. Ris, mjöl, olja och annat lämnades till de fattiga. Och i något fall blev det en penninggåva Hatten av igen för de, som hemma i Sverige möjliggör dessa gåvor.

De intensiva dagarna gick fort och efter två veckor blev det dags att åka hem. Ute på flygplatsen fick vi så småningom veta att vårt flygplan var inställt. Så vi fick ytterligare ett dygn i Cochabamba. Den här gången på ett fyrstjärnigt hotell – allt betalt av flygbolaget TAM. Ett sista lyft på hatten för Herren, som bevarade oss och lät oss vara med om så fantastiska dagar i Bolivia.

// Harald Sellerfors, Nyköping

Rapport från resa till och i Bolivia
2007-10-26—11-17

En möjlighet yppade sig för mig och min fru att få åka till Bolivia och Quillacollo tillsammans med Stefan Tranemyr och Bertil Jonsson med fruar, alla på olika sätt engagerade i barnbyn Vida Nueva och med god kännedom om förhållandena i barnbyn, i Quillacollo och i Bolivia. Bättre guider kan man inte få!

Första veckan ägnade Stefan och Bertil åt att följa upp verksamheten i barnbyn och att ta kontakt såväl med personal som med utflyttade ungdomar. Jag, Lars, var åhörare/åskådare. Vi hade också kontakt med barnbyns lokala styrelse och kommunstyrelserepresentanter.

Efter en vecka kom våra fruar och programmet kom att innehålla utfärder, bl a till bergen och djungeln. Vi besökte också Compassion, en fritidshemsverksamhet i en grannkommun, där Dayo och Miriam är föreståndare resp. ekonom. De har vuxit upp i barnbyn. Fängelset i Quillacollo fick ett besök. Barnen togs med till födelsedagsfest på Erikshjälpens anläggning.

Våra intryck från barnbyn är mycket positiva. Tänk vad några uppoffrande eldsjälur kan göra för att möjliggöra ett värdigt liv för barn, som ges möjlighet att växa upp till väl fungerande invånare i det Bolivianska samhället.

Barnbyn är en oas i en i övrigt tämligen karg omgivning. Personalen, med föreståndare Ramiro i spetsen, gör ett fantastiskt arbete. Barnen är glada, friska, aktiva, går i skolan, får näringsrik mat, får värderingar, får vuxna förebilder som ger barnen såväl självförtroende som framtidstro.

Efter avslutad skolgång och när barnen som 18-åringar lämnar barnbyn, har de möjlighet att söka ekonomiskt stöd ur Irenes och Stefans fond för yrkes- och universitetsstudier.

Efter utflyttning finns ett program med uppföljande stödkontakter från barnhemmets socialarbetares sida. Då barnhemmet är barndomshemmet för de utflyttade, är det naturligt att de alltid är välkomna på besök.

Vår uppfattning är att barnen har det bra i barnbyn! Naturligtvis som en följd av det omfattande arbete som Svenska missionärer lagt ner som en grund för barnbyns verksamhet.

Vi kunde också se, hur utflyttade ungdomar stöttar varandra. T.ex. besökte Lars, tillsammans med Bertil och Stefan, 10 pojkar som bor tillsammans i en variant av bostadsrättsboende. De kan därigenom samverka kring kostnader för boende och hushåll.

Rigmor o Lars Åsberg

Postgiro
36 87 97-7

Bankgiro
846-8126

V I L L D U V E T A M E R . . .

www.boliviabarn.com

Ring **054-210 211, 0703-210 211**
mejla eller skriv till

BOLIVIAVÄNNERNAS
INSAMLINGSSTIFTELSE

c/o Ann-Catrin Norman
Gränsvägen 7
663 34 SKOGHALL
E-post boliviabarn@telia.com

Du kan också kontakta
Bertil Jonsson, ordförande
054-873252
E-post bertil@sid.nu

Birgith Lamberth
054-874365

Studiefonden
Irène o Stefan Tranemyr
0155-284571
E-post tranemyr@swipnet.se

Barnhemmets adress i Bolivia **Tel** 00591-44-260746
Villa Infantil Vida Nueva
Casilla **1424**
Cochabamba
BOLIVIA
E-post
vidanueva@supernet.com.bo

Föreståndare: Ramiro Quespia Santa Cruz

(Fernando, 9år - behöver fler faddrar)

Informationen är sammanställd av Ann-Catrin Norman, febr-08
(Bilderna tagna av Marie Axelsson & Johanna Lindgren, nov-07)

Nästa **Vida Nueva** planeras komma i era brevlådor
under okt / nov 2008.